

تاریخ تکرار میشود: زنان در تونس فریاد می زنند "ما انقلاب نکردیم که به عقب برگردیم"!

آذر ماجدی

این شعار زنان در تظاهرات دیروز در تونس بود. سه شنبه ۲۰ مارس، تظاهراتی وسیع بمناسبت سالروز استقلال تونس در پایتخت برگزار شد. هزاران نفر در خیابان اصلی تونس، بلوار حبیب برقیه علیه نیروهای اسلامی و در دفاع از یک دولت سکولار، آزادی زن و برابری زن و مرد دست به تظاهرات زدند. این تظاهرات چهار روز پس از تظاهرات اسلامیت ها در روز جمعه در مقابل مجلس موسسان برگزار شد. اسلامیت ها خواستار برقراری قوانین شریعه در تونس هستند.

عروج اسلامیت ها بقدرت در تونس موجد هراس و نگرانی بخش وسیعی از مردم شده است. علاوه بر حزب اسلامیت "انهادا" که در انتخابات مجلس موسسان اکثریت آراء را بدست آورده است، جریان اسلامی سلفی نیز به یک گروه فشار مهم علیه سکولاریسم، حقوق زن و مدرنیسم بدل شده است. از انتخابات اخیر تنش و درگیری میان اسلامیت ها و طرفداران حقوق زن و سکولاریسم بالا گرفته است و دو جریان در دفاع از خواست هایشان مرتباً دست به تظاهرات می زنند. در هفته های اخیر میان گروه های دانشجویی سکولار و اسلامیت ها در چند دانشگاه زد و خورد شده و به چند مسجد حمله شده است.

زنان بیشماری در تظاهرات دیروز شرکت داشتند. "تونس آزاد است، نه به خلیفه، نه به مغزهای عقب مانده"؛ "ما انقلاب نکردیم که به پیش از تاریخ برگردیم"؛ "مردم دولت سکولار می خواهند"؛ "جدایی دین از حکومت"؛ "اجازه نمیدهیم که تاریخ اندیشان انقلابمان را بدزدند"؛ برخی از شعارهای این تظاهرات بود. زنان فریاد می زدند: "ناهادویست (زنی که از فعالین حزب انهادا است) گمشو! زن از تو قویتر است". شعارهای دیگری که در طول خیزش توده ای سال اخیر طرح می شد، در این تظاهرات خودنمایی می کرد: "کار، آزادی، حرمت"؛ "بنام کارگر و دهقان ما مبارزه را ادامه می دهیم". یکی از شعارهای جالب توجه این تظاهرات چنین بود: "ما حاضر نیستیم تجربه ایران را از سر بگذرانیم".

بدنبال خیزش توده ای در خاورمیانه و آفریقای شمالی، اسلامیت ها که پیش از این نیز در حکومت سهم داشتند، قدرت بسیار بیشتری یافته اند. در مصر اکثریت آراء نصیب اسلامیت ها، اخوان المسلمین و سلفی ها شد؛ در تونس نیز اسلامیت ها اکثریت آراء را بدست آوردند. در دولتی که با پشتیبانی کامل غرب و ناتو در لیبی بقدرت رسید نیز نقش اسلامیت ها افزایش یافته است. اگرچه رهبر حزب انهادا در تبعید بسر می برد و برخی از فعالین اخوان المسلمین در زندان بودند، اسلامیت ها تنها جریان مجاز سیاسی در این دو کشور محسوب می شدند. و اکنون که مردم بپا خاسته اند و خواهان تغییر اوضاع هستند، دولتهای غربی به همراه بورژوازی این کشورها، آلترناتیو "اسلام معتدل" را در مقابل مردم قرار داده اند.

باصطلاح اسلام معتدل قرار است الگوی ترکیه را در منطقه پیاده کند. تروریسم دولتی بسرکردگی آمریکا در تلاش شکل دادن به یک جریان اسلامی است که در عرصه اقتصاد و سیاست از خط استراتژیک غرب حمایت می کند، مانند دولت اسلامی ترکیه. دولتهای غربی بخوبی آگاهند که یک دولت اسلامی با مخالفت بخش وسیعی از مردم روبرو خواهد شد؛ بعلاوه در سیاست داخلی نیز برای این دولتها مشکل خواهد بود که حمایت شان از یک جریان اسلامی را بخورد مردم بدهند. مگر نه آنکه ده سال به بهانه مبارزه با تروریسم اسلامی، دو کشور عراق و افغانستان را با خاک یکسان کردند؛ مگر نه آنکه آزادیهای مدنی را بشدت در کشورهای غربی محدود نمودند؛ مگر نه آنکه تحت نام جنگ علیه تروریسم هزاران انسان جان باختند و میلیاردها دلار به آتش کشیده شد؟ لذا باید این جریان اسلامی را بزک کرد. از این رو است که نام "اسلام معتدل" و الگوی ترکیه مطرح شده است.

تاریخ دوباره تکرار می شود. در سال ۱۳۵۷ دولتهای غربی در هراس از قدرتگیری چپ و کمونیسم در ایران، اسلامیست ها را بر سر مردم ایران خراب کردند. کنفرانس گوادولوپ جایی بود که نقشه های سیاه و پلید علیه انقلاب مردم کشیده شد. خمینی را یکشنبه به رهبر بدل کردند و جنبش انقلابی مردم برای آزادی، برابری و عدالت را به "انقلاب اسلامی." و اکنون بیش از سی سال است که این حیوانات کثیف بجان مردم افتاده اند؛ سی و چند سال است که یک کشمکش دائمی میان مردم و رژیم اسلامی در جریان است که به کشته شدن هزاران نفر و زندانی شدن بسیاری دیگر انجامیده است. یک جنگ دائمی میان این رژیم و جنبش آزادی زن از همان بدو بقدرت رسیدن این رژیم شکل گرفته است. در ۱۷ اسفند (۸ مارس) ۱۳۵۷ هزاران زن در خیابانهای تهران و چند شهر بزرگ دیگر علیه حجاب اسلامی و برای حقوق برابر دست به تظاهرات زدند. این اولین اعتراض توده ای علیه رژیم اسلامی بود. "ما انقلاب نکردیم که به عقب برگردیم" یکی از شعارهای اصلی این تظاهرات تاریخی بود.

اکنون ما شاهد تکرار این تاریخ در دیگر کشورهای منطقه هستیم. در هراس از قدرتگیری چپ و کمونیسم و از رادیکالیزه شدن خیزش مردم علیه نظام حاکم، دولتهای غربی پشت درهای بسته مشغول آلترناتیو سازی برای مردم اند. از عروج اسلامیست ها حمایت می کنند؛ در مصر و تونس که امکان دخالتگری مستقیم داشتند، راس دولتها، بن علی و مبارک را بردند تا دولت دست نخورده باقی بماند. در لیبی مداخله نظامی کردند و معجونی از رژیم سابق ها، اسلامیست ها و روسای کپک زده عشایر را بعنوان شورای موقت لیبی بر سر کار آوردند. برای سوریه نیز مشغول پیاده کردن سناریوی مشابه ای هستند.

اردوی آزادیخواهی و برابری طلبی بین المللی نباید اجازه دهد که چنین سناریوی سیاهی برای مردم بیخاسته منطقه پیاده شود. یک سناریوی شوم و سیاه که همین قدرت تروریستی علیه مردم ایران پیاده کرد. باید این نقشه های پلید را افشاء کرد. باید در همبستگی با مردم آزادیخواه و برابری طلب و جنبش حقوق زن در مقابل توطئه های شوم دولتهای غربی ایستاد. *